

Kanske skall han då påfinna någon orsak till relaterandets litenhet, hvilken det icke står i hans magt att aflägsna, och villigare erkänna, att det varit »rådligt,» om han stundom lemnat sin plats åt skriftställaren och relationens åt en diskussion. Mången kunde anse, att en sådan blygsam tillbakadragenhet vore hans åliggande, emedan allmänhetens behof af relationer försäkrar hans blad om debit, och denna skulle gifva detsamma tillfälle till en inflytelserik verksamhet.

Dock vi glömma, att bladet är spekulationsandans barn, och att hvarje rad, som icke är beräknad på den stora mängden af läsares tycke, är ett svart streck öfver spekulationen. Han vet, hvad han säger, då han förklarar sig af detta tycke beroende, och då han spår de blad, hvilka icke »relatera,» en säker död. Han är onekligen »consequent från sin ståndpunkt.» Han kan icke ansvara för den »enfald,» som anser beroendet förkastligt.

Oaktadt dylika insigtsfulla förmenanden skulle vi likväl emot H. T:s sats: »Omsväng endast det allmänna tänkesättet till förmån för offentligheten, och det skall icke hafva någon nöd med Tidningarna,» vilja sätta påståendet: omsväng endast Tidningarne till förmon för offentligheten, och det skall icke hafva någon nöd med allmänna tänkesättet. Och vi våga tro, att det allmänna tänkesättet skall betrakta sistnämnda omsvängning såsom det nödvändiga prius samt således icke med H. T. anse, att verkningarne äro de, som verka. Ty det skall säkert ännu någon tid förblifva en gåta, huru allmänna tänkesättet skall omsvängas till förmån för offentligheten, så länge denna icke finnes till.

137 GODA OCH ONDA TIDNINGAR.

Saima n:o 36 5.IX 1844

Man säger: »inga tidningar äro goda tidningar.» Ordspråket måste väl vara sannt, efter det är så gammalt. Och få länder äro då lyckligare lottade, än det kära fosterlandet. Marokko, der Kejsaren får veta, att han har krig och lefvererat fältslag, efter det denna underrättelse redan för någon tid sedan passerat Kuopio, kan göra anspråk på företräde. Hans Majestäts stater synas att döma häraf icke lida af öfverflödig postgång. Här i Kuopio deremot hafva vi till och med en post i veckan, och det är dock 52 gånger mera än en post på året, men likväl inga tidningar.

Sådant lärer väl komma deraf, att inga händelser vilja hända mellan Finska och Bottniska vikarne. Den största évenement i sjelfva hufvudstaden är en något passerad sångerskas uppträdande. En fransos, som för ett och ett halft tiotal år sedan »romperat» med en då blomstrande dame, och som nu sammanträffade med henne i en salon, adresserade sig till henne vid bortgåendet och biträdde att svepa shawlen kring hennes fordom så svällande mjellhvita skuldror, i det han sade: »kastom en slöja öfver det förflutna!» – H. T. hafva följt detta galanta exempel och öfver Madame Fink-Lohrs »Fordom» bredt en slöja, till hvars glans äfven M-lle Lindh fått bidra med 1/8 del. I Åbo, der man följer hufvudstaden tätt i spåren, har Markis af Manara (och troligen af flera andra herradömen) uppträdt och bildat en évenement, ty han är »elev af den stora Paganini». I Vasa håller man sig till det durabla, och den stora évenement'en för dagen är, att en fet bit, Storkyro pastorat, lofvar tillfalla en skolman, hvilken säkert icke har elever med lika ringa möda som Tit. Paganini. Ty af dessa hafva de flesta väl endast sett

Maëstrons långluggiga porträtt.

För öfrigt inga tidningar – således goda tidningar!

Nej bedröfligtvis gifves det tvenne onda inhemska Tidningar, nemligen Borgå och Helsingfors Tidningar; och de äro grufveligen onda. B. T. är dertill »häpen», något som man eljest aktar sig för i bättre sällskaper. H. T. profetera Saima en ond bråd död. Det är onda Tidningar med besked – och likväl inga Tidningar. Ordspråket måtte halta!

10

138 ANGÅENDE BRANDSTODSBOLAGET TILL FÖRSÄKRING AF LÖSEGENDOM.

Saima n:o 37 12.IX 1844

Bland företag, som väcka särdeles deltagande, är otvifvelaktigt det föreslagna Brandstodsbolaget till försäkring af lösegendom, och prisvärd är de mäns patriotiska omsorg, hvilka genom förslag till Reglemente för ett sådant bolag bragt frågan om dettas tillvaro till ett skyndsamt afgörande. Det är väl också att hoppas, att det allmänna deltagandet skall bevisa sin tillvaro uti sakkunniga mäns offentliga yttranden angående det ifrågavarande Reglementet. Tills detta sker i en större omfattning, torde nedanstående oss benäget meddelade anmärkningar öfver detsamma försvara sin plats i en Tidning, så mycket mera som de angå en punkt i förslaget, hvars bestämmande kan gynna eller motarbeta sjelfva bolagets bildning.

Det är en erfarenhet, som isynnerhet hvarje större affärsman har tillfälle att göra, att all omsättning tilltager i den mån, den göres beqväm för allmänheten. Ju vidsträktare det landområde är, inom hvilket trafikanten måste söka antingen säljare eller afnämare, och ju mindre detta underhjälpes af landets kommunikationsanstalter, desto mer bör han bekosta för att få sin vara utspridd. Såsom ett väsentligt medel härföre har man ansett anställandet af kommissionärer på särskilda orter. Utlänningen anser det löna mödan att med sådane öfversvämma Finland. Bolag finnas, hvilka hafva att tacka en dylik omsorg för den framgång, deras företag rönt i landet. Ja det vore kanske icke orätt att påstå, att en sådan omsorg företrädesvis i vårt land är af nöden, der alla allmännare företag och en mera beräknad industri öfverhufvud höra till nyheter.

Knappt kan man derföre betvifla, att ju Brandstodsbolagen skulle vinna ett vida allmännare deltagande, om man öfverallt i landet kunde tillägna sig fördelen af dessa inrättningar med samma lätthet som i hufvudstaden. Anmärkaren säger härom:

1:o Innehålla §§ 21 och 35 1:sta Kap. i det nämnda förslaget, att bolagsmän, som icke inom föreskrifven tid erlagt årsafgiften, de uttaxerade afgifterna m. m. ingen ersättning har att vänta för den brandskada honom under tiden kan öfvergå, utan att likväl vara fri från det ansvar honom såsom delegare i bolaget kan åligga. Detta i sig sjelf rättvisa stadgande, göres likväl genom omständigheterna obilligt för alla utom hufvudstaden bosatte delegare i bolaget. Ty dessas alla transaktioner med bolaget måste bero af någon enskild kommissionärs i hufvudstaden goda vilja och punktlighet. Underlåter en sådan af försumlighet, hindrad af sjukdom o. s. v., att fullgöra sitt i detta hänseende erhållna uppdrag, så lider utan allt eget förvällande kommittenten en förlust, för hvilken den uti hufvudstaden bosatte delega-

50